

Zahraniční mise je pro vojáka Armády České republiky zkušenost. Zkušenost, kterou nelze popsat několika slovy a omezit se ve výkladu pouze na výčet úkolů, které voják plnil. Každý vojenský profesionál se ze zahraniční operace vrací s příběhem své mise, s mozaikou, kterou poskládal po více než půl roce služby v zahraničí.

Náš příběh je o Afghánistánu, o jeho současnosti, bolestech a smutku, ale i radostech dětí a obyvatel, kteří v této vzdálené zemi žijí. Vypráví také o vojácích, kteří poznávali prostředí provincie Lógar, naslouchali místním lidem a vnímali jejich každodenní život. ŽIVOT S NADĚJÍ.

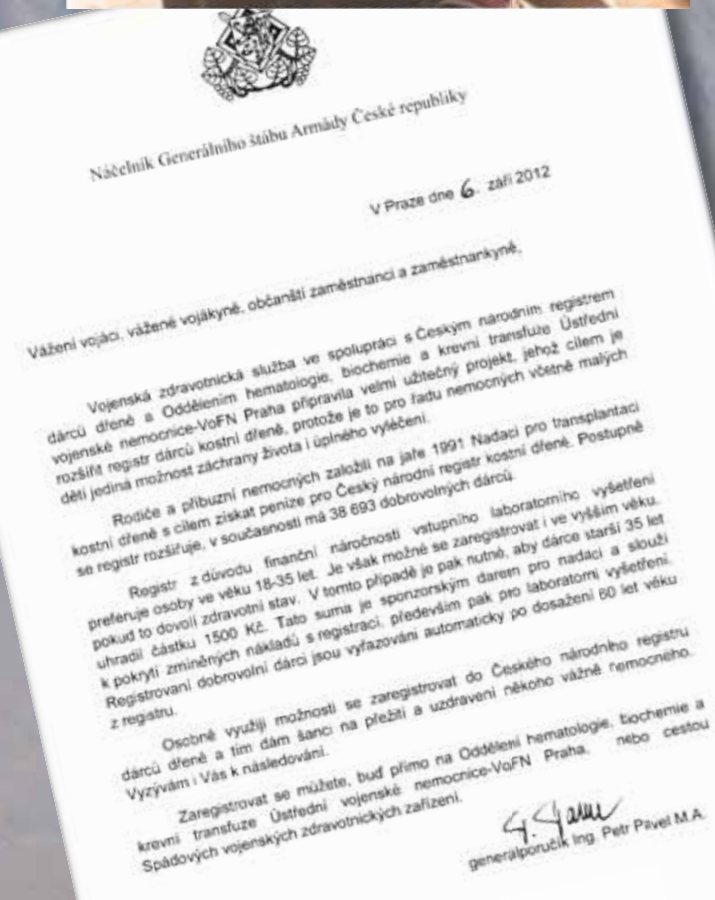
Autory snímků jsou rotný Tomáš Johanides ze 43. výsadkového mechanizovaného praporu v Chrudimí, součástí 4. brigády rychlého nasazení, a majorka Jolana Fedorková z Velitelství společných sil v Olomouci. Všechny fotografie vznikly při realizaci rozvojových projektů českého provinčního rekonstrukčního týmu, který místní vládě a obyvatelstvu pomáhá v oblastech bezpečnosti, zemědělství, vodního hospodářství, školství, zdravotnictví apod.

Proč jsme se rozhodli uspořádat takovou výstavu? „Už po první misi v roce 2009 jsem chtěl udělat expozici fotografií z Afghánistánu a upozornit tím mimo jiné na Nadaci pro transplantace kostní dřeně. Od 18 let daruji krev. Z letáku v transfuzní stanici jsem se dozvěděl o Českém národním registru dárců dřeně, kam jsem se nechal zapsat. Po několika letech jsem ve Fakultní nemocnici v Plzni jejich pacientovi daroval krvetvorné buňky. Nadace pro transplantace kostní dřeně podporuje nejen toto dárcovství, ale i pacientské kluby, vzdělávání v hematologii, investice do vybavení pracovišť a příslušný výzkum. A k tomu potřebuje prostředky i spolupracovníky. Napadlo mě tedy pokusit se oslovit potenciální dárcce kostní dřeně – příslušníky Armády České republiky ve věku od 18 do 35 let, aby se nechali zapsat do Českého národního registru dárců dřeně, a podpořit tak projekt ARMÁDA DÁVÁ NADĚJÍ,“ říká autor většiny fotografií.

A je tu druhý příběh Života s nadějí. S nadějí pro nemocné leukémií u nás i v zahraničí. Jestliže první příběh, jehož momentky si můžete prohlédnout na výstavě instalované v prostorách ÚVN Praha, prožil voják, ten druhý příběh můžete prožít vy sami.

Darujte ŽIVOT S NADĚJÍ, připojte se k našemu příběhu...

Více informací na www.army.cz a www.kostnidren.cz

Armáda dává naději

Právě touto myšlenkou se inspirovaly managementy Vojenské zdravotnické služby a Ústřední vojenské nemocnice – Vojenské fakultní nemocnice Praha. Čtvrtým zářijovým dnem zahájily projekt Armáda dává naději, jehož cílem je získat nové možné dárcce kostní dřeně z řad profesionálů AČR, případně občanských zaměstnanců resortu obrany. „Jedná se o cílenou kampaň, kterou oslovujeme armádní veřejnost. Akci máme časově rozplánovanou, aby její účinnost byla maximální. Nejprve jsme instruovali management Vojenské zdravotnické služby, poté uspořádali informační brífink pro příslušníky Generálního štábu AČR a velitele vojenských útvarů a zařízení a na závěr dali pokyny spádovým vojenským zdravotnickým zařízením a posádkovým ošetřovnám, jak postupovat se zájemci o dárcovství kostní dřeně,“ říká ředitel odboru vojenského zdravotnictví Ministerstva obrany – náčelník Vojenské zdravotnické služby plukovník MUDr. Božetěch Jurenka.

Armádní populace je pro dárcovství kostní dřeně de facto ideální. Její podstatnou součástí je velká skupina mladých a zdravých lidí, navíc mužů. „Dárce by neměl být starší pětáctiletí let a musí se jednat o člověka zdravého, který splňuje požadavky pro dárcce krve. Navíc je prokázáno, že mužská populace má v tomto směru lepší předpoklady k dárcovství kostní dřeně,“ dodává primář oddělení hematologie, biochemie a krevní transfúze ÚVN – VFN Praha plukovník MUDr. Miloš Bohoněk.

Tisíce osob evidovaných v národních nebo zahraničních registrech se nerovná tisícům

vhodných dárců kostní dřeně. Jeli-kož je mezi lidmi tisíce a tisíce různých kombinací tkáňových znaků, je poměrně obtížné najít vhodného jednotlivce s identickými transplantačními znaky, odborně řečeno s HLA antigeny. „HLA znaky jsou dědičné, a proto se nemocným hledá potenciální dárcce nejprve v jejich příbuzenstvu, nejčastěji mezi sourozenci. To je však u celé třetiny lidí s závažnými nemocemi krve. Zbylé dvě třetiny nemocných příbuzenského dárcce nenajdou, a tudíž jsou odkázáni na registr dárců dřeně,“ vysvětluje primář M. Bohoněk a vyzývá armádní veřejnost ke kolegalitě. „Dárcovství kostní dřeně je považováno za největší dar člověka člověku. Nic nevynahradí ten pocit, že jste někomu zachránili život.“

Projekt Armáda dává naději má plnou podporu také náčelníka Generálního štábu Armády ČR generálporučíka Petra Pavla. „Považuji to za iniciativu, která je navýsost žádoucí a chvályhodná. V dnešní době se až tak často nevidí, že někdo dělá něco nezištně, prostě jenom pro dobro věci. Těší mě angažovanost armády v tomto projektu,“ konstatuje generál Pavel a posteskuje si, že mu už není méně než pětáctilet. Zaprve proto, že by to bylo fajn, a zadruhé proto, že by se vešel do věkového limitu dárců a určitě by rád šel příkladem.

S projektem Armáda dává naději je spojena také putovní výstava fotografií, které

Čím více dárců, tím větší šance pro nemocného. Transplantace krvetvorných buněk z kostní dřeně od zdravého člověka mu dává mnohem větší naději na uzdravení. Dobrovolníků ochotných pomoci není nikdy dost. Registr dárců je tedy třeba neustále rozšiřovat.

pořídili rotný Tomáš Johanides a majorka Jolana Fedorková během nasazení v afghánské misi. Jeho slavnostního zahájení v atriu pražské vojenské nemocnice se zúčastnili generální sekretář Ministerstva obrany Jan Vylita, náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Petr Pavel, ředitel Ústřední vojenské nemocnice – Vojenské fakultní nemocnice Praha plukovník Miroslav Zavoral, ředitel Českého národního registru dárců dřeně Daniel Pagáč a dvojnásobná olympijská vítězka v hodu oštěpem a členka ASC Dukla nadporučice Barbora Špotáková.

Text: Pavel Lang
Foto: autor a rtn. Tomáš Johanides

ŽIVOT S NADĚJÍ

